

i Overensstemmelse med, hvad han ytrede — at saaledes som Bestemmelsen staar, er det jo ligefrem umuligt at bringe den til Anvendelse i det praktiske Liv. Der maa processuelle Bestemmelser til. Hvorledes skal det komme frem? Hvem skal staffe Falsmaalsbøderne paalagte, og i hvilke Former skal det ske? Derunder maa jo naturligtvis ogsaa med Nødvendighed paatrænges sig dette, at den, der udlægges som Børnefader, paa en eller anden Maade maa tilfaldes, maa ind med i Proceduren. Der maa, som man udtrykker sig, finde en kontradiktorisk Forhandling Sted med ham derom. Men Alt dette staar der ikke det Allermindste om i Vædringsforslaget. Naar jeg ikke saa stærkt har fremhævet dette i Lørdags, da jeg udtalte mig derom, saa var det i Grunden mere, fordi jeg i det Hele er imod den Tante, som ligger til Grund for Vædringsforslaget, og fordi jeg ikke havde tænkt mig, at det kunde blive acceptabelt, selv om man tilføiede de nødvendige processuelle Bestemmelser for at kunne bruge det i det praktiske Liv. Jeg tror, at man i det Hele taget maa gaa imod det. — Hvad Fødselsstiftelsen angaar, saa vil jeg ogsaa bemærke, at den ærede Forslagsstilleres Udtalelser om den historiske Grund til Indførelsen af Fødselsstiftelsen eller af Reglen om at føde hemmeligt der, som bleve fremsatte i Lørdags, heller ikke ere rigtige. Man gjør Fortiden megen Uret, naar man paa den Maade vil se paa og fortolke dens Hensigter. Da man indførte denne Afgang til at føde hemmeligt, som for Resten er ældre end Fødselsstiftelsen, saa skete det i den gode Hensigt at forebygge Børnemord, Fødsel i Dølgemaal og Fosterfordrivelse. Det kan være, at man gjorde feil deri; det kan være, at man for ensidig fæstede sit Blit paa dette Formaal, og at man oversaae andre Hensyn, men der kan ingen Tvivl være om, at Hensigten var god. Det var en Følge af en filantropisk Ansættelse, som isøvrigt den Gang var meget almindelig, ikke blot her, men ogsaa andre Steder, hvorfor man netop i den samme Tidsperiode vil finde tilsvarende Bestemmelser i andre Lande. Alt ville gjøre gjældende, at Bepæggunden skulde være den, at man vilde laske et Slør over Hoffets Usædelighed den Gang eller deslige, er ganske uhistorisk. Selve Bestemmelsen om Hemmeligholdelsen paa Fødselsstiftelsen har jo praktisk ikke saa stor Betydning. Det er, som allerede oplyst i de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget, da det i sin Tid fremkom, kun i et forholdsvist ringe Antal Tilfælde, at denne Ret benyttes; det langt, langt overveiende Flertal af dem, der anbringes paa Fødselsstif-

telsen, henhører ikke under Kategorien hemmeligt Fødende, og det er jo kun om denne Kategori, at Reglen gjælder. Det forekommer mig derfor, at denne Særegenhed eller Eiendommelighed kan det ikke have stor Interesse at komme til Livs. Der kan ganske vist gjøres Indvendinger imod den, den kan i visse Tilfælde tænkes at skade Børnet, men paa den anden Side kan den i adskillige Tilfælde gjøre Gavn, og det forekommer mig derfor, at denne Abnormitet eller Eiendommelighed ved vor Lovgivning, som ikke er af nogen stor Rækkevidde, er der ikke særlig Grund til at forsøge at komme til Livs.

Endelig skal jeg endnu kun gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 6 og Nr. 8, og jeg skal da kun sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Nykjøbing p. Falster (Clausen) i, at det er en mislig Bestemmelse. Den Kollision eller Konkurrence, der derefter vilde komme til at opstaa, naar en Mand dør, mellem hans legitime Familie, hans Enke og ægte Børn paa den ene Side og hans uægte Børn paa den anden Side, er uhyggelig, og det forekommer mig, at den i sig selv er saa lidet tiltalende, at der kan være nogen Grund til helt at undgaa den; men i alt Fald mener jeg, at den alleruhyggeligste Kollision maatte man dog undgaa, nemlig Kollisionen mellem en Mand's Hustru og ægte Børn paa den ene Side og det Barn, der er født i Hør, født under Ægteskabet af en Anden end hans Hustru. Da imidlertid en nærmere Forhandling om dette Punkt er stillet i Udsigt inden tredie Behandling, skal jeg ikke opholde det høie Thing længere, navnlig da Tiden er stærkt fremrykket.

Formanden (Berg): Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne. Begjæringen herom er fremsat af: B. Holm, Schjøth, L. Pedersen, S. P. Christensen, Nyholm, Hørup, K. S. Larsen, Olsen, Blem, Dønnergaard, Brandes, Lauridsen, Bøtter, Hansen (Svendborg Amts 2den Valgtreds) og Schelde.

Følgende Medlemmer have begjæret Ordet: Medlemmerne for Frederiksborg Amts 4de Valgtreds (Holch), Sorø Amts 3die Valgtreds (Dahl), Præsto Amts 3die Valgtreds (Leth), Kjøbenhavns 5te Valgtreds (B. Holm), Holbæk Amts 5te Valgtreds (Rasmussen), Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausen) for en kort Bemærkning og Svendborg Amts 3die Valgtreds (Lang) for en kort Bemærkning.

Clausen: Jeg frasalder Ordet.